

استفاده همزمان پروبیوتیک و پری بیوتیک روی عملکرد جوجه‌های گوشتی

محمد کاکه باوه^{*}^۱، دکتر حمید رضا طاهری^۲، دکتر محمد طاهر هرکی نژاد^۲، مژگان کوکبی مقدم^۱

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد تغذیه طیور و فیزیولوژی دانشگاه زنجان

۲- استادیار و عضو هیئت علمی گروه علوم دامی دانشگاه زنجان

mohamad.kakebaveh@gmail.com

چکیده

این تحقیق به منظور بررسی استفاده از پروبیوتیک، پری بیوتیک و ترکیب پروبیوتیک + پری بیوتیک به عنوان جایگزین آنتی بیوتیک بر عملکرد جوجه های نر سویه تجاری راس ۳۰۸ انجام شد. این آزمایش با تعداد ۴۸۰ قطعه پرنده در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۵ تیمار و ۶ تکرار و ۱۵ قطعه در هر تکرار از ۱ تا ۴۲ روزگی صورت گرفت. جیره های آزمایشی شامل؛ ۱- جیره پایه، ۲- جیره پایه + آنتی بیوتیک ویرجینیامايسین، ۳- جیره پایه + پروبیوتیک ۴- جیره پایه + پری بیوتیک، ۵- جیره پایه + پروبیوتیک + پری بیوتیک بودند. عملکرد پرنده ها شامل خوراک مصرفي، افزایش وزن بدن و ضریب تبدیل غذایی در دوره های مختلف و کل دوره اندازه گیری شد. نتایج نشان داد که تیمار حاوی مجموع پری بیوتیک و پروبیوتیک در مقایسه با همه تیمارهای دیگر توانست ضریب تبدیل را بهبود بخشد. بنابراین می توان پیشنهاد نمود به جای استفاده هر یک از مکمل های فوق به تنها یی، از ترکیب آنها در جیره برای عملکرد بالاتر بهره جست.

کلمات کلیدی: پروبیوتیک - پری بیوتیک - آنتی بیوتیک - جوجه گوشتی

مقدمه

در سال های گذشته استفاده از جایگزین های آنتی بیوتیک بیشتر مورد توجه قرار گرفته است. مصرف برخی از آنها مانند پروبیوتیک (۸) و پری بیوتیک (۶) باعث بهبود عملکرد جوجه های گوشتی شده است. پروبیوتیک مکمل حاوی میکروب های مفید زنده است (۳) و پری بیوتیک دارای مواد خوراکی غیر قابل هضمی است که باعث افزایش تعداد باکتری های مفید دستگاه گوارش می گردد (۴). هر دوی این مکمل ها با افزایش باکتری های مفید و کاهش میکروب های مضر باعث بهبود شرایط هضم و جذب و افزایش عملکرد حیوان می گردد (۶). این تحقیق بدین منظور طرح ریزی شد تا اثر این مکمل ها به صورت جداگانه و ترکیب با یکدیگر در مقایسه با آنتی بیوتیک بر عملکرد جوجه های گوشتی مورد بررسی قرار گیرد.

مواد و روش ها

تعداد ۴۸۰ قطعه جوجه نر یک روزه سویه راس ۳۰۸ در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۵ تیمار و ۶ تکرار و ۱۵ قطعه در هر تکرار استفاده شد. جیره های آزمایشی شامل؛ ۱- جیره پایه، ۲- جیره پایه + آنتی بیوتیک ویرجینیامايسین، ۳- جیره پایه + پروبیوتیک پریمالاک، ۴- جیره پایه + پری بیوتیک فرمکتو، ۵- جیره پایه + پروبیوتیک پریمالاک + پری بیوتیک فرمکتو بودند. مقدار پیشنهادی شرکت های تولید کننده برای دوره های ۱-۱۰، ۱۱-۲۴ و ۲۵-۴۲ روزگی به ترتیب برای پروبیوتیک پریمالاک ۹۰۰، ۴۵۰ و ۲۲۵ گرم در تن و برای پری بیوتیک فرمکتو ۲، ۲ و ۱ کیلوگرم در تن بود. مقدار مصرف آنتی بیوتیک ویرجینیامايسین ۱۰۰ گرم در تن خوراک در کل دوره ها بود. جیره ها بر پایه ذرت و کنجاله سویا و بر اساس احتیاجات راس ۳۰۸ تنظیم و با توجه به نیاز جوجه ها در سه دوره آغازین (۱۰-۱-۱۰ روزگی)، رشد (۱۱-۲۴ روزگی) و پایانی (۲۵-۴۲ روزگی) تهیه شد. وزن و خوراک مصرفي هر تکرار در ابتدا و انتهای هر دوره اندازه گیری و ضریب تبدیل خوراک و عملکرد کل دوره نیز با توجه به مقادیر آنها محاسبه شد.